

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (muutoksenhakujaosto) 3 päivänä joulukuuta 2015

Asia T-506/12 P

Eva Cuallado Martorell
vastaan
Euroopan komissio

Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Palvelukseen ottaminen — Espanjankielisten juristi-lingvistien varallaololuettelon laatimiseksi järjestetty avoin kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijan epäonnistuneen viimeisessä kirjallisessa kokeessa ja evätään osallistuminen suulliseen kokeeseen — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta — Kanteen tutkittavaksi ottaminen ensimmäisessä oikeusasteessa — Perusteluvelvollisuus — Kieltäytyminen toimittamasta valittajalle hänen korjattuja kirjallisia kokeitaan — Oikeus tutustua asiakirjoihin

Aihe: Valitus, jossa vaaditaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa F-96/09, Cuallado Martorell vastaan komissio, 18.9.2012 antaman tuomion (F-96/09, Kok. H., EU:F:2012:129), kumoamista.

Ratkaisu: Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) 18.9.2012 antama tuomio Cuallado Martorell vastaan komissio (F-96/09, Kok. H., EU:F:2012:129) kumotaan siltä osin kuin siinä jätetään kanne tutkimatta kumoamisvaatimuksen osalta, joka koskee päätöstä olla hyväksymättä valittajaa suulliseen kokeeseen ja näin ollen varallaololuettelo. Valitus hylätään muilta osin. Asia palautetaan virkamiestuomioistuimeen. Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Tiivistelmä

- Virkamiehet — Kilpailu — Valintalautakunta — Kieltäytyminen toimittamasta korjattuja kirjallisia kokeita — Perusteluvelvollisuus — Ulottuvuus — Työskentelyn salaisuuden säilyttäminen*
(Henkilöstösääntöjen 25 artikla ja liitteessä III oleva 6 artikla)
- Henkilöstökanne — Kilpailun valintalautakunnan päätös — Edeltävä hallinnollinen valitus — Harkinnanvaraisuus — Hallinnollisen valituksen tekeminen — Seuraukset — Edeltävään hallinnolliseen valitukseen liittyvien menettelyvaatimusten noudattaminen*
(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)
- Henkilöstökanne — Edeltävä hallinnollinen valitus — Käsite*
(Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta)

1. Valituksenalaisen päätöksen perustelujen tarkoituksena on yhtäältä antaa asianomaiselle henkilölle riittävästi tietoja, jotta hän voi arvioida, tämä päätös asianmukainen ja onko hänen aiheellista nostaa kanne unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta antaa näille tuomioistuimille mahdollisuus valvoa mainitun päätöksen laillisuutta.

Valintalautakunnan päätösten osalta perusteluvollisuus on sovitettava yhteen valintalautakunnan työskentelyn salassapidon kanssa, ja näin ollen eri kokeista saatujen arvosanojen ilmoittaminen on riittävä perustelu valintalautakunnan päätöksille. Nimenomainen päätös, jolla kieltäydytään toimittamasta korjattuja kirjallisia kokeita, on nimittäin riittävästi perusteltu, kun siinä viitataan henkilöstösääntöjen liitteessä III olevaan 6 artiklaan, jossa säädetään, että valintalautakunnan päätökset ovat salaisia.

(ks. 37–39 ja 67 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: tuomio 4.7.1996, parlamentti v. Innamorati (C-254/95 P, Kok., EU:C:1996:276, 31 kohta)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: tuomio 25.6.2003, Pyres v. komissio (T-72/01, Kok. H., EU:T:2003:176, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen); tuomio 5.4.2005, Hendrickx v. neuvosto (T-376/03, Kok. H., EU:T:2005:116, 73 ja 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen); tuomio 12.2.2014, De Mendoza Asensi v. komissio (F-127/11, Kok. H., EU:F:2014:14, 94 kohta) ja tuomio 11.12.2014, van der Aat ym. v. komissio (T-304/13 P, Kok. H., EU:T:2014:1055, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)

2. Kilpailun valintalautakunnan päätöksen osalta mahdollisena oikeussuojakeinona on yleensä asian saattaminen suoraan unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi. Asianomaisen henkilön mahdollisuudella vedota tällaiseen suoraan kanneoikeuteen ilman kannetta edeltävää hallinnollista valitusta pyritään nimenomaan soveltamaan tehokasta oikeussuojaa. On siis kyse mahdollisuudesta eikä velvollisuudesta.

Jos kuitenkin se, jota valintalautakunnan päätös koskee – sen sijaan, että hän saattaisi asian suoraan unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi – vetoaa henkilöstösääntöihin ja tekee hallinnollisen valituksen nimittävälle viranomaiselle, myöhemmin nostettavan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täytyminen riippuu siitä, onko asianomainen noudattanut kaikkia niitä prosessuaalisia vaatimuksia, jotka liittyvät hallinnollisella valituksella aloitettavaan oikeussuojakeinoon.

(ks. 54, 55 ja 62 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: tuomio 23.1.2002, Gonçalves v. parlamentti (T-386/00, Kok. H., EU:T:2002:12, 34 ja 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)

3. Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisena valituksena pidetään kirjelmää, jossa virkamies vaatimatta nimenomaisesti kyseessä olevan päätöksen peruuttamista tavoittelee epäkohdan korjaamista sovinnolla, tai myös kirjelmää, jossa ilmaistaan selvästi valittajan tahto asettaa hänelle epäedullinen päätös kyseenalaiseksi.

Koska oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on sovinnon aikaansaaminen riidassa, joka saa alkunsa valituksesta, nimittävän viranomaisen on kuitenkin voitava tuntea riittävän tarkasti väitteet, jotka asianomainen esittää hallinnollista päätöstä vastaan. Tästä seuraa, että valituksen on sisällettävä yhteenveto perusteista ja väitteistä, joihin vedotaan valituksen kohteena olevaa hallinnollista päätöstä vastaan.

Valitusta ei tarvitse tehdä määrättyssä muodossa. Riittää, että siitä ilmenee selvästi ja täsmällisesti valittajan tahto riitauttaa häntä koskeva päätös.

Hallinnon on tutkittava valitukset avoimin mielin, ja jotta kyseessä voidaan katsoa olevan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus, riittää, että hallinnollisessa menettelyssä on ensin esitetty riittävän selvästi peruste, jotta nimittävä viranomainen on voinut tietää, miltä osin asianomainen arvostelee riidanalaista päätöstä. Vaikka itse valitus ei sisällä perusteita ja väitteitä, sitä ei näin ollen jätetä tutkittavaksi ottamatta, jos mainittu viranomainen on voinut tutustua perusteisiin ja väitteisiin yksityiskohtaisesti sille toimitetun erillisen asiakirjan avulla.

(ks. 63–66 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: tuomio 31.5.1988, *Rousseau v. tilintarkastustuomioistuin* (167/86, Kok., EU:C:1988:266, 8 kohta) ja tuomio 14.7.1988, *Aldinger ja Virgili v. parlamentti* (23/87 ja 24/87, Kok., EU:C:1988:406, 13 kohta)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: tuomio 7.3.1996, *Williams v. tilintarkastustuomioistuin* (T-146/94, Kok. H., EU:T:1996:34, 44 ja 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen); tuomio 13.1.1998, *Volger v. parlamentti* (T-176/96, Kok. H., EU:T:1998:1, 65 kohta) ja tuomio 16.2.2005, *Reggimenti v. parlamentti* (T-354/03, Kok. H., EU:T:2005:54, 43 ja 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen)